

Степаненко О. П.

д.е.н., доцент

Даценко Н.В.

Овчаренко А. А.

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ*

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ BIG DATA В ЦИФРОВУ ЕКОНОМІКУ

Протягом останніх 10 років провідні світові та вітчизняні компанії впроваджують у свої бізнес-процеси роботу з великими даними, або принаймні, збираються зробити це найближчим часом. Проте, успішних та фінансово ефективних впроваджень не так багато, і більшість з них належать великим компаніям ІТ-сфери.

Однією із проблем, принаймні для України, є відсутність на digital-ринку екосистеми обміну даними та основних кейсів їх використання: від формування характеристик нових продуктів і послуг, управління асортиментом продукції, ціновими параметрами і до прикладних економічних задач скорингу. Обмеженість доступу до великих даних є сильним бар'єром в популяризації практичного застосування концепції Big Data.

Більшість компаній, яким можливо знадобились би дані ритейла, телекому, автовиробників, поки що не мають ані платформи для їх купівлі, ані можливості їх тестування. Проте, з часом, під тиском акціонерів та ростом досвіду ефективних рішень на основі великих даних, це сприятиме підвищенню попиту на Big Data проекти.

Ще одним аспектом, який є бар'єром для розвитку технології Big Data – це юридичні наслідки використання даних, особливо персональних. Останнім часом, все частіше виникають питання щодо правомірності використання персональних даних. І якщо буде розроблено та прийнято закон про захист таких даних, то це призведе до втрат швидкості та якості розвитку аналітичних систем на ринку Big

Data та скороченню їх джерел отримання.

Проте, головна проблема впровадження концепції Big Data в Україні, на нашу думку, полягає, у відсутності у топ-менеджменту чітких цілей та завдань, які має реалізувати фахівець з аналізу Big Data на основі своїх знань та досвіду в тому або іншому бізнес-середовищі.

Після появи модного тренду Big Data, компанії почали збирати усі можливі дані, вважаючи що штатні аналітики та IT-фахівці (системні аналітики системні адміністратори, програмісти тощо) можуть з ними зробити щось корисне для бізнесу.

При цьому в процесі збору надвеликих обсягів інформації виникають дотичні проблеми:

- по-перше, підтримка архітектури збору, зберігання та калькуляції таких даних коштує великих фінансових витрат;
- по-друге, і як на наш погляд, головне, переважна більшість фахівців середньої ланки (менеджери, маркетингологи, логістики, PR та HR спеціалісти тощо) не мають а ні цілісної концепції щодо можливостей та переваг використання Big Data, так і практичного досвіду та навичок роботи з ними.

Таким чином, на вітчизняному digital-ринку наявна нестача фахових digital - спеціалістів у різних галузях.

На сьогоднішній день для ефективного використання Big Data компаніям потрібні такі фахівці, як: data scientists, data engineers, machine learning engineers тощо, які мають уявлення про сучасну парадигму організації та управління даними, вміють знаходити паттерни у великих наборах даних та проводити експерименти для пошуку корисної для бізнесу інформації. Ці фахівці повинні «вільно говорити» мовою бізнесу, знати свою прикладну галузь, розуміти її основні проблеми та вміти знаходити і приймати нестандартні управлінські рішення на основі даних.

Тому, на нашу думку, необхідно модернізувати навчальні плани та освітні програми підготовки не тільки IT спеціалістів, а і економічних спеціальностей бакалаврського та магістерського рівня, в яких базисом для опанування Big data має бути вивчення таких дисциплін, як: бізнес та прикладна інформатика, теорія ймовірностей та математична статистика, бізнес-аналітика та прикладне моделюван-

ня, системний аналіз тощо. А для поглибленого опанування теоретичними та прикладними аспектами роботи з великим даними ввести у навчальні такі дисципліни, як Big-Data, Data Mining, машинне навчання, штучний інтелект тощо.

Підсумовуючи, зауважимо, що цифрові навички та компетенції є основою цифрової економіки. Громадяни України вже перебувають у цифровому світі [1] і наш наступний крок - зробити так, щоб цей світ став місцем, де вони зможуть стати успішними.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації. Розпорядження КМУ від 17 січня 2018 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p>.

Трохановський В.І.

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ*

АНСАМБЛЕВІ МЕТОДИ КЛАСИФІКАЦІЇ В МАШИННОМУ НАВЧАННІ

У задачі класифікації алгоритм, або класифікатор, називається слабким, якщо його помилка на навчальній вибірці менше 50%, але більше 0%. У разі бінарної класифікації (тобто коли класів всього два) можна сказати, що класифікатор слабкий, якщо він не набагато краще, ніж просте випадкове «вгадування». Якщо помилка класифікатора на навчальній вибірці може бути зменшена до значення, як заведено близької до 0%, то тоді класифікатор називається сильним[1]. Що стосується задач класифікації, парадигма порівняльного прогнозування втілюється в ансамблевих методах класифікації. Загальна ідея: за допомогою декількох слабких класифікаторів створити таке вирішальне правило, за допомогою якого можна підвищити точність передбачення і зро-